

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 8

40. årgang

11. januar 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 34/97 af 10. januar 1997 om ændring af forordning (EF) nr. 2368/96 om undtagelse fra og ændring af forordning (EØF) nr. 2456/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår offentlig intervention	1
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 35/97 af 10. januar 1997 om bestemmelser om udstedelse af certifikater for skind og varer, som er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91	2
	Kommissionens forordning (EF) nr. 36/97 af 10. januar 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	5
	Kommissionens forordning (EF) nr. 37/97 af 10. januar 1997 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet	7
	Kommissionens forordning (EF) nr. 38/97 af 10. januar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	8
	Kommissionens forordning (EF) nr. 39/97 af 10. januar 1997 om fastsættelse af landbrugsomregningskurserne	10
★	Rådets direktiv 96/99/EF af 30. december 1996 om ændring af direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed	12

Kommissionen

97/21/EKSF, EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 30. juli 1996 om statsstøtte til Compañía Española de Tubos por Extrusión SA i Llodio i Alava ⁽¹⁾ 14

97/22/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 17. december 1996 om særligt EU-tilskud til udryddelse af Newcastle disease i Portugal 25

97/23/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 17. december 1996 om særligt EU-tilskud til udryddelse af Newcastle disease i Danmark 26

97/24/EF:

Kommissionens beslutning af 17. december 1996 om femte ændring af beslutning 95/32/EF om godkendelse af det østrigske program for gennemførelse af artikel 138 i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse 27

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets direktiv 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF (EFT nr. L 162 af 1. 7. 1996) 32

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 34/97

af 10. januar 1997

om ændring af forordning (EF) nr. 2368/96 om undtagelse fra og ændring af forordning (EØF) nr. 2456/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår offentlig intervention

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 805/68 af
27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2222/
96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og artikel 22a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2368/96⁽³⁾ kan
slagtekroppe af kvæg af kvalitet O4 opkøbes til offentlig
intervention i Nordirland, men ikke i Irland; for at undgå
spekulative bevægelser, der kan forstyrre oksekødsmar-
kedet i denne del af Fællesskabet, bør det fastsættes, at
nævnte kvalitet også kan opkøbes til offentlig intervention
i Irland;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2368/96
indsættes følgende efter listen over yderligere produkter,
der er støtteberettiget i Det Forenede Kongerige:

•IRLAND

— kategori C, klasse O4.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den første licitation, der indledes i
januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 af 21. 11. 1996, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 323 af 13. 12. 1996, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 35/97

af 10. januar 1997

om bestemmelser om udstedelse af certifikater for skind og varer, som er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 af 4. november 1991 om forbud mod anvendelse af rævesakse i Fællesskabet og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter med oprindelse i lande, der anvender rævesakse eller fangstmetoder, der ikke opfylder de internationale standarder for human fældefangst⁽¹⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Med forbehold af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2727/95⁽³⁾ kan forordning (EØF) nr. 3254/91 kun gennemføres fyldestgørende på grundlag af certifikater, som udstedes af de kompetente myndigheder i eksport- og reeksportlandene, og ved at der fastsættes krav til disse certifikater;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3254/91 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Skind og andre varer som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3254/91 kan kun underkastes en anden toldprocedure end den, der benyttes i forbindelse med ekstern forsendelse med sigte på udførsel af Fællesskabets toldområde, hvis de stammer fra dyr

a) som er fanget i et land, der er opført på den i forordning (EØF) nr. 3254/91, artikel 3, stk. 1, andet afsnit, omhandlede liste, og hvis den pågældende art er opført på listen ud for det pågældende land,

b) som er fanget i en medlemsstat, eller

c) som er født og opdrættet i fangenskab.

2. Med henblik på stk. 1 forelægger importøren eller dennes godkendte repræsentant grænsetoldstedet på det sted, hvor de pågældende varer indføres i Fællesskabet, et

certifikat udstedt af en kompetent myndighed i eksport- eller reeksportlandet.

Artikel 2

1. De formularer, som det i artikel 1, stk. 2, nævnte certifikat udfærdiges på, skal være i overensstemmelse med modellen i bilaget til denne forordning. De trykkes og udfyldes på et af Fællesskabets officielle sprog. Der kan om nødvendigt kræves oversættelse til et andet fællesskabssprog.

2. Til formularerne bruges hvidt papir af en vægt på mindst 55 g/m². Formularernes format skal tilnærmelsesvis være på 210 × 297 mm.

3. De kompetente myndigheder, tredjelandene udpeger til at udstede de i artikel 1, stk. 2, nævnte certifikater, meddeles Kommissionen, som underretter medlemsstaterne og, på anmodning, alle interesserede tredjeparter herom.

Artikel 3

1. Bestemmelserne i artikel 1:

— gælder ikke færdigvarer, som er omfattet af en procedure for midlertidig indførsel, og som ikke er bestemt til salg i Fællesskabet, men bestemt til reeksport

— gælder ikke færdigvarer til personligt og privat brug

— gælder ikke skind og varer fremstillet på basis heraf genindføres i Fællesskabet efter en passiv forædlingsprocedure, og der forelægges dokumentation for, at de pågældende varer er forædlet på basis af skind eller varer, som tidligere er eksporteret eller reeksporteret fra Fællesskabet.

2. Hvis indførsel i Fællesskabet af skind eller varer som omhandlet i forordning (EØF) nr. 3254/91 også er underkastet kravet om forudgående forelæggelse af et importdokument i henhold til forordning (EØF) nr. 3626/82, udstedes et sådant dokument kun, såfremt de pågældende skind eller varer opfylder kravene i begge forordninger. Udstedes der således et importdokument i henhold til forordning (EØF) nr. 3626/82, accepteres dette i stedet for det certifikat, der henvises til i artikel 1, stk. 2.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.Den anvendes fra den første dag i den tredje måned efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af den liste, der henvises til i den i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3254/91 omhandlede liste.⁽¹⁾ EFT nr. L 308 af 9. 11. 1991, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 284 af 28. 11. 1995, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Ritt BJERREGAARD

Medlem af Kommissionen

BILAG

Certifikat for skind af visse vilde dyrearter samt for varer, der indeholder sådanne skind omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 (forelægges det første toldsted i Den Europæiske Union)		Udstedende myndighed (navn, adresse, land):	
A	1. Beskrivelse af varerne:		2. Antal enheder:
			3. Nettovægt (kg):
	4. Arts videnskabelige navn:		5. KN-kode:
	6. Ovennævnte varer stammer fra dyr, som ☐ er fanget i (landets/landenes navn(e)) ⁽¹⁾ : ☐ er født og opdrættet i fangenskab		
B	1. Beskrivelse af varerne:		2. Antal enheder:
			3. Nettovægt (kg):
	4. Arts videnskabelige navn:		5. KN-kode:
	6. Ovennævnte varer stammer fra dyr, som ⁽¹⁾ : ☐ er fanget i (landets/landenes navn(e)) ☐ er født og opdrættet i fangenskab		
C	1. Beskrivelse af varerne:		2. Antal enheder:
			3. Nettovægt (kg):
	4. Arts videnskabelige navn:		5. KN-kode:
	6. Ovennævnte varer stammer fra dyr, som ⁽¹⁾ : ☐ er fanget i (landets/landenes navn(e)) ☐ er født og opdrættet i fangenskab		
D	1. Beskrivelse af varerne:		2. Antal enheder:
			3. Nettovægt (kg):
	4. Arts videnskabelige navn:		5. KN-kode:
	6. Ovennævnte varer stammer fra dyr, som ⁽¹⁾ : ☐ er fanget i (landets/landenes navn(e)) ☐ er født og opdrættet i fangenskab		
Sted og tidspunkt for udstedelsen: Den udstedende myndigheds underskrift og officielle stempel: Sted Dato			

⁽¹⁾ Der sættes kryds i den relevante rubrik.

Del B, C og D overstreges, såfremt de ikke anvendes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 36/97

af 10. januar 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 2222/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9.
juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 2337/96⁽⁴⁾, blev der
indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller
områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper;

anvendelsen af artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EØF)
nr. 805/68 samt nødvendigheden af at begrænse interven-

tion til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en
rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noterin-
ger, som Kommissionen har kendskab til, i overensstem-
melse med bilagene til nærværende forordning, at ændre
listen over medlemsstater eller områder af en medlems-
stat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitets-
grupper, der kan omfattes af interventionsopkøb—

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med
bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 af 21. 11. 1996, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 318 af 7. 12. 1996, s. 1.

*ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA*

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde Lid-Staten of gebieden van een Lid-Staat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n° 1 do artigo 1º do Regulamento (CEE) n° 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmitt

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros Medlemsstat eller region Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους Member States or regions of a Member State États membres ou régions d'États membres Stati membri o regioni di Stati membri Lid-Staat of gebied van een Lid-Staat Estados-membros ou regiões de Estados-membros Jäsenvaltiot tai alueet Medlemsstater eller regioner	Categoría A Kategori A Kategorie A Κατηγορία Α Category A Catégorie A Categoria A Categorie A Categoria A Luokka A Kategori A					Categoría C Kategori C Kategorie C Κατηγορία Γ Category C Catégorie C Categoria C Categorie C Luokka C Kategori C		
	S	E	U	R	O	U	R	O
België/Belgique	×	×						
Danmark				×	×			
Deutschland				×				
España			×	×				
France				×			×	×
Ireland						×	×	×
Italia				×				
Nederland								
Österreich			×	×				
Portugal			×	×				
Suomi				×	×			
Sweden				×	×			
Great Britain			×	×	×	×	×	×
Northern Ireland			×	×	×	×	×	×

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 37/97

af 10. januar 1997

om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1036/96 af 10. juni 1996 om åbning og forvaltning af
toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet
eller frosset, og for frosset bøff elkød i perioden 1. juli
1996 til 30. juni 1997⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF)
nr. 1737/96⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 1036/96 fastsætter
betingelserne for licensansøgninger og udstedelse af
importlicenser for kød som omhandlet i samme forord-
nings artikel 2, litra f);

i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 1036/96 fastsættes
det, at der i perioden 1. juli 1996 til 30. juni 1997 kan
importeres 12 250 tons fersk, kølet eller frosset oksekød af
høj kvalitet med oprindelse i og fra USA og Canada på
særlige betingelser;

det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne
forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldig-
hedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på
veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De mængder, som der er søgt om gennem importli-
censansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. januar 1997
vedrørende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet
som omhandlet i artikel 2, litra e), i forordning (EF)
nr. 1036/96 imødekommes fuldstændigt.

2. Der kan i overensstemmelse med artikel 5 i forord-
ning (EF) nr. 1036/96 i løbet af de fem første dage af
februar 1997 indgives licensansøgninger for 2 753 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 138 af 11. 6. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 225 af 6. 9. 1996, s. 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 38/97

af 10. januar 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. januar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 15	052	42,0
	204	61,3
	624	175,4
	999	92,9
0707 00 10	053	152,2
	624	112,4
	999	132,3
0709 10 10	220	151,0
	999	151,0
0709 90 71	052	107,0
	999	107,0
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	45,9
	204	48,7
	448	28,1
	600	61,5
	624	67,5
	999	50,3
0805 20 11	052	52,7
	204	63,9
	999	58,3
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	64,5
	464	86,0
	624	84,1
	999	78,2
0805 30 20	052	72,9
	528	45,5
	600	67,2
	999	61,9
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	052	51,7
	060	48,8
	064	64,7
	400	81,7
	404	57,7
	720	58,5
	999	60,5
	052	74,7
0808 20 31	064	71,6
	400	102,5
	624	71,6
	999	80,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 39/97

af 10. januar 1997

om fastsættelse af landbrugsomregningskurserne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed
og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles
landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 150/95 ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Landbrugsomregningskurserne blev fastsat ved Kommis-
sionens forordning (EF) nr. 2525/96 ⁽³⁾;

ifølge artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3813/92 justeres
landbrugsomregningskursen for en valuta, medmindre der
udløses en observationsperiode, når den monetære afvi-
gelse fra den repræsentative markedskurs overstiger et vist
niveau;

de repræsentative markedskurser beregnes på grundlag af
basisreferenceperioder eller i givet fald observationsperio-
der, jf. artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1068/93 af 30. april 1993 om fastsættelse og anven-
delse af omregningskurserne i landbrugssektoren ⁽⁴⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96 ⁽⁵⁾; hvis
den absolutte værdi af forskellen mellem to medlemsstat-
ters monetære afvigelser beregnet ud fra de gennemsnit-
lige ecu-kurser i tre på hinanden følgende noteringsdage
overstiger seks point, skal de repræsentative markeds-
kurser justeres på basis af de pågældende tre noterings-
dage, jf. artikel 2, stk. 2;

som følge af omregningskurserne fra den 1. til den 10.
januar 1997 er det nødvendigt at fastsætte en ny land-

brugsomregningskurs for belgiske franc, tyske mark,
nederlandske gylden, østrigske schilling og irske pund;

efter artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1068/93 skal
den forudfastsatte landbrugsomregningskurs justeres, når
dens afvigelse fra den landbrugsomregningskurs, der
gælder på tidspunktet for den udløsende begivenhed for
det pågældende beløb, overstiger fire point; i så fald
tilnærmes den forudfastsatte landbrugsomregningskurs
den gældende kurs, indtil afvigelsen fra sidstnævnte kurs
kun udgør fire point; det bør fastsættes, hvilken kurs der
erstatte den forudfastsatte landbrugsomregningskurs —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Landbrugsomregningskurserne er fastsat i bilag I.

Artikel 2

I det tilfælde, der er nævnt i artikel 15, stk. 3, i forordning
(EØF) nr. 1068/93, erstattes den forudfastsatte landbrugs-
omregningskurs af ecu-kursen for den pågældende valuta,
som er anført i:

- tabel A i bilag II, hvis sidstnævnte kurs er højere end
den forudfastsatte kurs
- tabel B i bilag II, hvis sidstnævnte kurs er lavere end
den forudfastsatte kurs.

Artikel 3

Forordning (EF) nr. 2525/96 ophæves.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den 11. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 345 af 31. 12. 1996, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG I

Landbrugsomregningskurser

1 ECU =	40,1295	belgiske og luxembourgske francs
	7,49997	danske kroner
	1,94738	tyske mark
	311,761	græske drakmer
	198,202	portugisiske escudos
	6,61023	franske francs
	6,02811	finske mark
	2,18573	nederlandske gylde
	0,778173	irske pund
1	973,93	italienske lire
	13,7020	østrigske schilling
	165,198	spanske pesetas
	8,64446	svenske kroner
	0,809915	pund sterling

BILAG II

Forudfastsatte og justerede landbrugsomregningskurser

Tabel A			Tabel B		
1 ECU =	38,5861	belgiske og luxembourgske francs	1 ECU =	41,8016	belgiske og luxembourgske francs
	7,21151	danske kroner		7,81247	danske kroner
	1,87248	tyske mark		2,02852	tyske mark
	299,770	græske drakmer		324,751	græske drakmer
	190,579	portugisiske escudos		206,460	portugisiske escudos
	6,35599	franske francs		6,88566	franske francs
	5,79626	finske mark		6,27928	finske mark
	2,10166	nederlandske gylde		2,27680	nederlandske gylde
	0,748243	irske pund		0,810597	irske pund
1	898,01	italienske lire	2	056,18	italienske lire
	13,1750	østrigske schilling		14,2729	østrigske schilling
	158,844	spanske pesetas		172,081	spanske pesetas
	8,31198	svenske kroner		9,00465	svenske kroner
	0,778764	pund sterling		0,843661	pund sterling

RÅDETS DIREKTIV 96/99/EF

af 30. december 1996

om ændring af direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgifts-
pligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Det Økonomiske og Sociale Udvalg, der er blevet hørt om
Kommissionens forslag, har ikke afgivet udtalelse inden
for den frist, Rådet havde givet det i henhold til traktatens
artikel 198; sagen bør behandles, uanset at nævnte udvalgs
udtalelse ikke foreligger;

i direktiv 92/12/EØF ⁽²⁾ fastlægges den generelle ordning
for oplægning og omsætning af punktafgiftspligtige varer
og for kontrol hermed;

artikel 26 i nævnte direktiv indeholder en undtagelsesbe-
stemmelse, der gør det muligt for Danmark at opkræve
punktafgift af alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer
over bestemte mængder, som privatpersoner indfører til
eget brug;

tiltrædelsesakten af 1994 fastsætter med en henvisning til
artikel 26 i direktiv 92/12/EØF, at Sverige og Finland på
de samme betingelser kan opkræve punktafgift af et større
antal alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer;

disse undtagelsesbestemmelser blev vedtaget med den
begrundelse, at en øjeblikkelig, total ophævelse af de
kvantitative begrænsninger for afgiftsfri indførsel i et
Europa uden indre grænser, hvor punktafgifterne varierer
betydeligt, ville have medført en uacceptabel ændring af
handelsmønsteret, et uacceptabelt provenutab og en
fordrejning af konkurrencen i de pågældende lande, som
traditionelt har haft høje punktafgifter både som en vigtig
indtægtskilde og af sundhedsmæssige og sociale hensyn;

undtagelserne blev indrømmet indtil den 31. december
1996 i kraft af en revisionsordning svarende til ordningen
i artikel 281 i direktiv 77/388/EØF ⁽³⁾;

den 31. december 1996 vil minimumssatserne for punkt-
afgifter i Fællesskabet imidlertid være lavere end forven-

tet, dengang undtagelsesbestemmelserne blev vedtaget,
hvorfor en ophævelse af bestemmelserne på den oprinde-
ligt fastsatte dato vil skabe større problemer end forudset;

det er derfor hensigtsmæssigt at give Danmark, Finland
og Sverige mere tid til at tilpasse sig ved at udsætte den i
artikel 26 i direktiv 92/12/EØF fastsatte frist;

bestemmelserne i artikel 26 udgør imidlertid en afvigelse
fra et af de grundlæggende principper for det indre
marked, nemlig borgernes ret til at transportere varer
erhvervet til eget brug frit omkring i Fællesskabet uden
pålæggelse af nye afgifter, hvorfor det er nødvendigt at
begrænse konsekvenserne af afvigelsen mest muligt;

for så vidt angår Danmark og Finland er det derfor
nødvendigt på den ene side at sikre en gradvis lempelse af
de kvantitative begrænsninger, som kan anvendes indtil
deres endelige afskaffelse den 31. december 2003, og på
den anden side at nedsætte det tidsrum, som personer
med bopæl i de berørte lande skal have opholdt sig uden
for deres hjemland, før de kan drage fordel af en afgiftsfr-
tagelse, fra 36 til 24 timer;

de pågældende medlemsstater kan selv fastlægge de
nærmere enkeltheder vedrørende den gradvise lempelse
på baggrund af alle relevante faktorer;

der skal dog føres tilsyn med den gradvise lempelse senest
den 30. juni 2000;

for så vidt angår Sverige bør en fortsættelse af de nuvæ-
rende begrænsninger tillades indtil den 30. juni 2000 med
en revisionsordning svarende til ordningen i artikel 281 i
direktiv 77/388/EØF;

artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af
19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formalit-
eter gældende for håndbagage og indchecket bagage
tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for
Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der
foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet ⁽⁴⁾,
fastslår, at forordningen anvendes med forbehold af
kontrol i forbindelse med forbud eller restriktioner, som
medlemsstaterne fastsætter, forudsat de er i overensstem-

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 13. december 1996 (endnu ikke offent-
liggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1. Direktivet er senest ændret
ved direktiv 94/74/EF (EFT nr. L 365 af 31. 12. 1994, s. 46).

⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret
ved direktiv 95/7/EF (EFT nr. L 102 af 5. 5. 1995, s. 18).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1991, s. 4.

melse med de tre traktater om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber; i den forbindelse må den kontrol, der er nødvendig for anvendelsen af de kvantitative begrænsninger, der er omhandlet i artikel 26 i direktiv 92/12/EØF, betragtes som en sådan kontrol og som sådan som værende i overensstemmelse med fællesskabsretten —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 26 i direktiv 92/12/EØF affattes således:

»Artikel 26

1. Med forbehold af artikel 8 kan Danmark og Finland indtil den 31. december 2003 anvende de i andet og tredje afsnit omhandlede særlige bestemmelser på visse alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer, som privatpersoner indfører til deres område til eget brug.

Fra den 1. januar 1997 kan Danmark og Finland fortsat anvende de samme begrænsninger for den mængde varer, der kan indføres til deres område uden betaling af yderligere punktafgifter, som de anvendte den 31. december 1996. Disse medlemsstater afskaffer gradvis disse begrænsninger.

Danmark og Finland kan, når disse varer indføres af personer med bopæl på deres område, begrænse den afgiftsfrie kvote til kun at gælde personer, der har opholdt sig uden for deres område i over 24 timer.

2. Inden den 30. juni 2000 aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af stk. 1.

3. Med forbehold af artikel 8 og med en revisionsordning svarende til ordningen i artikel 281 i direktiv 77/388/EØF kan Sverige fra den 1. januar 1997 til den

30. juni 2000 fortsat anvende de samme begrænsninger for den mængde alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer, som privatpersoner kan indføre i Sverige til eget brug uden betaling af yderligere punktafgifter, som det anvendte den 31. december 1996.

4. Danmark, Finland og Sverige kan opkræve punktafgifter og foretage den nødvendige kontrol vedrørende de varer, der er omfattet af denne artikel.*

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft den 1. januar 1997.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 1996.

På Rådets vegne

S. BARRETT

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. juli 1996

om statsstøtte til Compañía Española de Tubos por Extrusión SA i Llodio i Alava

(Kun den spanske tekst er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/21/EKSF, EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 4, litra c),

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991 om fællesskabsnormer for støtte til jern- og stålindustrien (⁽¹⁾), særlig artikel 6, stk. 4,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel 93, stk. 2, og nævnte beslutnings artikel 6, stk. 4, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Compañía Española de Tubos de Extrusión SA (Tubacex) er et privat selskab etableret i Llodio i Alava, der fremstiller sømløse rør af rustfrit stål, og som har et datterselskab i Amurrio i Alava ved navn Acería de Alava, der fremstiller stål.

Efter at have haft alvorlige finansielle problemer gennem de senere år erklærede Tubacex sig i juni 1992 i henhold til den spanske lov om betalingsstandsning midlertidigt insolvent og standsede sine betalinger. Betalingsstandsningen blev ophævet i oktober 1993, da selskabets kreditorer indvilgede i, at der blev udstedt konvertible obligationer for at indfri gælden.

Den 25. februar 1995 besluttede Kommissionen efter en tilbundsående foreløbig undersøgelse af de forskellige aspekter af den finansielle omstrukturering af selskabet og andre spørgsmål i forbindelse hermed at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk 2, og artikel 6, stk. 4, i Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF (herefter benævnt »fællesskabreglerne for støtte til jern- og stålindustrien«) med hensyn til:

- i) eventuelle støtteelementer i salget af en grund til den regionale baskiske regering (ophævelse af socialsikringskassens (Seguridad Social) udlæg plus 220 mio. pta. udbetalt af den baskiske regering)
- ii) eventuelle støtteelementer i kreditaftalerne med lønmodtagernes garantifond (FOGASA), og
- iii) den finansielle omstrukturering af Tubacex, navnlig de eventuelle støtteelementer i socialsikringskassens og andre offentlige myndigheders deltagelse i ophævelsen af betalingsstandsningen, mere konkret konverteringen af gælden til kapital og ophævelsen af pantrettigheder og udlæg, således at fast ejendom kunne stilles som sikkerhed for udstedelsen af obligationerne.

(⁽¹⁾) EFT nr. L 362 af 31. 12. 1991, s. 57.

Ved skrivelse af 10. marts 1995 underrettede Kommissionen den spanske regering om sin beslutning om at indlede proceduren. De øvrige medlemsstater og andre interesserede tredjemænd blev underrettet gennem offentliggørelse af skrivelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁾.

II

Den 10. april 1995 afgav den spanske regering skriftligt svar på Kommissionens skrivelse om indledning af proceduren og fremlagde nye oplysninger til støtte for sin holdning, ifølge hvilke ingen af de undersøgte aspekter indeholdt statsstøtte (for en mere detaljeret beskrivelse af den spanske regerings anbringender, se denne beslutnings afsnit III og IV).

I forbindelse med proceduren modtog Kommissionen bemærkninger fra følgende medlemsstater og andre interesserede tredjemænd: Østrig (en producent af stålør), Tyskland (national sammenslutning af stålproducenter og økonomiministeriet), Frankrig (national sammenslutning af stålproducenter), Italien (national sammenslutning af stålproducenter), Spanien (national sammenslutning af stålproducenter) og Det Forenede Kongerige (en producent af stålør). Den britiske regering fremsatte desuden bemærkninger, der dog først blev modtaget den 7. december 1995, og dermed efter udløbet af den tidsfrist, der var fastsat herfor, hvorfor de ikke kunne komme i betragtning.

Med undtagelse af den spanske sammenslutning af stålproducenter, der ikke mente, at der var tale om nogen form for støtteelementer, tilsluttede alle andre interesserede parter sig Kommissionens beslutning om at indlede proceduren. Efter deres opfattelse indeholdt de aspekter, der blev undersøgt, statsstøtte. De fremførte desuden, at virksomheden muligvis havde modtaget andre former for støtte, som ikke var omfattet af proceduren.

Bemærkningerne fra den Østrigske rørproducent omtalte således aktiviteter i et andet selskab, der ikke er berørt af proceduren.

Det tyske økonomiministerium stillede spørgsmål ved socialsikringskassens beslutning om ikke at benytte sig af sine rettigheder som privilegeret kreditor, at ophæve udlæggene generelt og mere konkret at godkende salget af en grund til den baskiske regering. Ministeriet anfægtede desuden FOGASA's beslutning om at acceptere pantsatte værdier som garanti for lån. Alle disse forhold pegede efter ministeriets opfattelse på, at der var tale om elementer af ulovlig statsstøtte, der fordrejede konkurrencen.

Den tyske sammenslutning af stålproducenter hævdede, at Tubacex siden 1990-1991 havde øget sin andel af markedet i EF betydeligt, herunder andelen af det tyske marked, ved at tilbyde dumpingpriser, hvilket efter

sammenslutningens mening kun kunne gøres med statsstøtte eller løfter herom.

Den franske sammenslutning af stålproducenter omtalte Tubacex' forværrede finansielle situation siden 1990 og spurgte, hvordan virksomheden havde kunnet fortsætte driften, da virksomheden efter sammenslutningens opfattelse ville være gået konkurs uden støtte. S sammenslutningen mente, at det var af afgørende betydning, at Kommissionen var klar over, hvem virksomhedens aktionærer og kreditorer var. Den mente desuden, at Tubacex' nye datterselskab, Tubacex Tubos Inoxidables, havde modtaget ulovlig støtte, og udtrykte bekymring over de vedvarende forlydender i pressen om offentlig støtte til en mere omfattende omstrukturering af sektoren for sømløse rør omkring en ny koncern, Unión de Tubos Vascos (UTV), der ud over Tubacex skulle omfatte Tubos Reunidos og Productos Tubulares.

Den italienske sammenslutning af stålproducenter henviste til Tubacex' tab i de senere år og tilføjede, at virksomheden gennem dumping havde udvidet sin andel af det italienske marked betydeligt i perioden 1991-1993, og at denne tendens var fortsat efter den finansielle omstrukturering af virksomheden. Efter sammenslutningens opfattelse måtte denne adfærd være støttet fra offentlig side.

Den britiske producent klagede også over at have lidt skade som følge af konkurrencen fra Tubacex, hvis politik tog udgangspunkt i priser holdt nede gennem statsstøtte. Efter producentens mening kunne socialsikringskassens adfærd betegnes som statsstøtte, eftersom gælden var oparbejdet til en ikke-kommerciel rentesats, og kassen ikke havde udnyttet sine rettigheder som privilegeret kreditor og ophævet sine udlæg og dermed mindsket sine muligheder for at inddrive gælden. Desuden havde kassen ved sin accept af de konvertible obligationer ikke inddrevet hele gældsposten. Endvidere fandt producenten, at de tidligere omlægninger af gælden og den omlægning, der fandt sted efter betalingsstandsningen, indeholdt statsstøtte, eftersom den kommercielle rente var højere end den, der blev anvendt. Det blev sluttelig gjort gældende, at heller ikke vilkårene for lånet fra FOGASA var de gældende markedsvilkår.

Med hensyn til salget af en grund til den baskiske regering undrede den britiske producent sig over, hvordan socialsikringskassens udlæg kunne blive hævet og pantsætningerne til Banco de Crédito Industrial (BCI) kunne blive aflyst inden salget, og hvorfor der ikke var afholdt offentligt udbud.

Desuden påpegede den samme producent, at andre foranstaltninger, herunder lån fra offentlige banker, der optrådte i regnskaberne for perioden 1986-1989, kunne indeholde statsstøtte. Mere konkret stillede producenten spørgsmål ved Kommissionens konklusioner fra den indledende undersøgelse, hvorefter der ikke var tale om statsstøtte i forbindelse med andre interne omstrukturingsforanstaltninger, f.eks. den mere omfattende omstrukturering af sektoren, som følge af nye forlydender i pressen om, at den baskiske regering havde besluttet at yde 3,306 mia. pta. i socialstøtte til virksomheden.

⁽¹⁾ EFT nr. C 282 af 26. 10. 1995, s. 3.

De modtagne bemærkninger blev meddelt til den spanske regering ved Kommissionens skrivelse af 24. januar 1996.

III

Den spanske regering svarede ved skrivelse af 16. februar 1996, hvori den insisterede på, at der ikke var tale om statsstøtte, eftersom Tubacex og Acería de Alava blev behandlet efter de generelle regler. Til støtte for sin argumentation fremlagde den spanske regering oplysninger blandt andet om karakteren af Tubacex' offentlige gæld, de privilegerede kreditors identitet, socialsikringskassens rolle ved indgåelsen af kreditoraftalen (herunder hvorfor den gav afkald på sine rettigheder som privilegeret kreditor og ophævede sit udlæg i Tubacex' aktiver), rentesatsen for gælden til socialsikringskassen, aflysningen af BCI/BEX' (Banco Exterior de España) (BCI) pantsætninger, salget af en grund til den baskiske regering, kreditaf-talerne med FOGASA og afdragene (i denne beslutnings afsnit IV foretages en detaljeret analyse af oplysningerne). Desuden blev der fremført forskellige betragtninger angående de interesserede parter bemærkninger. Generelt stillede de spanske myndigheder spørgsmålstegn med hensyn til bemærkningerne om omfanget af Tubacex' finansielle vanskeligheder og påstanden om, at Tubacex skulle have foretaget dumping med statsstøtte for at udvide sin markedsandel, idet de fastholdt, at Tubacex' vækst på markedet grundlæggende skyldtes en sund forretningspolitik, samt at det var vanskeligt at sammenligne priser i betragtning af, at rustfrit stål findes i forskellige typer og kvaliteter, hvoraf nogle er billige og andre dyrere.

Da de forelagte oplysninger var ufuldstændige på visse punkter, anmodede Kommissionen om nye forklaringer ved skrivelse af 5. marts 1996. Som svar på denne anmodning og andre tidligere anmodninger forelagde den spanske regering supplerende oplysninger ved skrivelser af 26. marts, 30. maj, 13. juni og 24. juni 1996.

IV

På baggrund af de foreliggende oplysninger kan der drages følgende slutninger med hensyn til de spørgsmål, der er blevet undersøgt som led i proceduren:

Salget af en grund til den baskiske regering

Ved indledningen af proceduren påpegede Kommissionen, at i henhold til en række forlydender i pressen var salget blevet afsluttet inden for meget kort tid, der var ikke afholdt offentligt udbud, grunden var pantsat som sikkerhed for lån fra BCI, socialsikringskassen havde haft udlæg i grunden til umiddelbart inden salget, og man

vidste ikke, hvad der derefter var sket med grunden. Der blev rejst tvivl om grundens værdi og socialsikringskassens beslutning om at godkende salget af pantsatte aktiver uden at benytte procedurerne til inddrivelse af fordringer. Kommissionen konkluderede, at det var sandsynligt, at salgsprisen indeholdt elementer af statsstøtte.

Den spanske regering oplyste i sine bemærkninger, at forhandlingerne om salget af grunden blev indledt i begyndelsen af 1993, med andre ord foregik transaktionen ikke så hurtigt, som man kunne formode efter forlydenderne i pressen. Den solgte grund (69 555 m²) var en del af et større landareal i Amurrio på 243 629 m², som den blev udstykket fra, og som Tubacex var indehaver af, men som socialsikringskassen havde gjort udlæg i. Desuden var grunden pantsat som sikkerhed for lån i den offentlige bank BCI.

Efter salget den 1. juni 1993 blev grunden overdraget til Amurrioko Industrialdea, et selskab oprettet med henblik på udvikling af en industripark. 4 000 m² af grunden blev solgt til den private virksomhed Hormigones Alaveses i juli 1994. Arbejdet med første del af udviklingen af resten af jorden begyndte i januar 1995 (opførelse af industribygninger og kontorer på ca. 3 000 m²). Arbejdet fortsætter i år med opførelse af endnu 5 400 m² industribygninger).

Den spanske regering fastholder, at den pris, der blev betalt for grunden, lå under markedsprisen. Selv om dokumentationen vedrørende udstykningen af grunden anslog dens værdi til 70 mio. pta., svarer dette beløb blot til den bogførte anskaffelsessum. Der er forelagt bevis for meget højere vurderinger. Den første var en uafhængig vurdering foretaget på Tubacex' vegne for at beskytte virksomhedens interesser under forhandlingerne. Denne vurdering dateret den 24. maj 1993 omfattede ved en fejltagelse ikke en del af grunden, der ligger på den anden side af vejen, men størrelsen af den vurderede grund svarede til de 69 555 m², der blev solgt den 1. juni 1993 for 220 350 000 pta. Den 9. november 1993 blev der foretaget en ny vurdering af uafhængige eksperter på vegne af handelsregistret i Alava som foreskrevet i aktieselskabsloven med henblik på fastsættelse af apportindskuddet ved oprettelsen af Amurrioko Industrialdea. Ved denne lejlighed blev grunden vurderet til 260 mio. pta.

Desuden har de spanske myndigheder forelagt dokumentation med hensyn til en vurdering af grunden foretaget i februar 1995 af de lokale myndigheder i Amurrio med henblik på beskatning samt den pris, Hormigones Alaveses i juli 1994 betalte for grunden på 4 000 m².

Nedenstående tabel indeholder en sammenligning af de forskellige vurderinger:

	(pta.)	
	Vurdering	Pris/m ²
Vurdering maj 1993	317,25 mio.	5 000/m ²
Salgspris juni 1993	220,35 mio.	3 168/m ²
Vurdering november 1993	260 mio.	3 738/m ²
Skattemæssig vurdering februar 1995		4 024/m ²
Pris for grund på 4 000 m ² solgt i juli 1994	14,4 mio.	3 600/m ²

Hvad angår det manglende offentlige udbud, fastholder den spanske regering, at den normale fremgangsmåde ved salg for private virksomheder er direkte kontrahering, hvilket er til fordel for både køber og sælger. Dermed var der i dette tilfælde tale om en gyldig procedure gennemført efter godkendelse af de tilsynsmyndigheder, dommeren udpegede under betalingsstandsningsproceduren.

Ifølge de spanske myndigheder blev pantsætningen til BCI af den største af grundene på arealet ophævet den 21. maj 1993, fordi de pågældende lån (både hovedstol og renter) allerede var blevet indfriet fuldt ud. Betalingerne blev aftrappet over flere år inden betalingsstandsningen i juni 1992 med undtagelse af de tre sidste afdrag på et lån fra 1986 på 960 mio. pta., der blev betalt den 1. juli 1992, den 1. oktober 1992 og den 1. januar 1993 (de var ikke omfattet af betalingsstandsningsproceduren). Den 3. juni 1993 hævdede socialsikringskassen sit udlæg i den solgte grund, fordi den (med de retlige tilsynsmyndigheders samtykke) fik udbetalt en del af sit tidligere tilgodehavende i forbindelse med betalingsstandsningen med indtægterne fra salget, idet den samtidig bibeholdt sine udlæg i det større areal (som den solgte grund var udstykket af) og i andre ejendomme, der dækkede gælden.

Lånene fra FOGASA

Ved indledningen af proceduren havde Kommissionen ikke sikkerhed for, at vilkårene for de to lån fra FOGASA, der blev givet i juli 1992 (efter betalingsstandsningen) og 1994 svarede til markedsvilkårene. Den mente desuden, at aftalerne om lånegarantierne (pant i fast ejendom) krævede en mere detaljeret undersøgelse.

Den spanske regering anførte i sine bemærkninger, at lånene fuldt ud svarede til de gældende regler for FOGASA, og at der ikke var tale om statsstøtte.

FOGASA er et uafhængigt organ under ministeriet for beskæftigelse og social sikkerhed, der finansieres gennem arbejdsgiverbidrag. Dets vigtigste opgave er at udbetale løn og dagpenge til arbejdstagere i konkurs- eller kriserammede virksomheder, der ikke selv er i stand hertil. FOGASA yder ikke lån til de pågældende virksomheder,

men imødekommer alle legitime anmodninger fra arbejdstagerne ved at udbetale pengene, som FOGASA derefter får tilbage fra virksomhederne.

I den foreliggende sag anmodede arbejdstagerne i de berørte selskaber efter betalingsstandsningen FOGASA om at udbetale den løn, de havde til gode. Efter forhandlinger herom underskrev FOGASA, Tubacex og Acería de Alava den 10. juli 1992 en aftale om, at FOGASA skulle udbetale arbejdstagerne foreløbige lønninger på 444 327 300 pta. Virksomhederne forpligtede sig til at tilbagebetale dette beløb plus 211 641 186 pta. i rente. Tilbagebetalingsperioden var på otte år til en simpel rente på 10 % pro anno, der forfaldt i halvårslige rater på 40 998 011 pta. Den 8. februar 1993 blev der, efter at arbejdstagerne var blevet betalt, underskrevet en revideret kreditaftale, ifølge hvilken det endelige gældsbeløb kom op på en hovedstol på 376 194 837 pta. og 183 473 133 pta. i rente, der skulle tilbagebetales i 16 halvårslige rater til en rentesats på 9 % fra den 1. august 1993. Det tilbagebetalingspligtige beløb (inklusive rente) svingede mellem 33 mio. pta. i begyndelsen og 37 mio. pta. hen imod slutningen (rentebetalingerne ville gradvis blive mindre).

Den 10. marts 1994 blev der som følge af en social plan aftalt med arbejdstagerne indgået en ny kreditaftale, der omfattede en hovedstol på 465 727 750 pta. og 197 580 900 pta. i rente. Tilbagebetalingsperioden var på otte år til en simpel rente på 9 % fra den 30. december 1994. Renten skulle først betales i de sidste tre år, og 71 % af afdragene på hovedstolen skulle først påbegyndes den 30. december 1998. Ifølge de spanske myndigheder foreslog virksomheden efter underskrivelsen af denne anden aftale øjeblikkelig betaling af 4 194 839 pta. i henhold til den første aftale og nye aftaler om prioritetsgaranti i forbindelse hermed (se nedenfor).

Den 3. oktober 1994 blev der indgået en ny revideret kreditaftale, i henhold til hvilken det endelige gældsbeløb kom op på en hovedstol på 496 491 521 pta. plus 205 335 378 pta. i rente, der skulle tilbagebetales over otte år fra den 30. december 1994. Renten skulle først betales i de sidste tre år, og 70 % af afdragene på hovedstolen skulle først påbegyndes den 30. december 1998.

Den første kreditaftale var oprindelig sikret ved et pant af 5. august 1992 i Tubacex' grund på 56 627,64 m² i Llodio, som BCI allerede havde pant og socialsikringskassen udlæg i. Denne grund blev derefter frigivet og den 16. februar 1994 erstattet af et pant i en grund tilhørende Tubacex Taylor Accesorios SA (TTA), uafhængigt vurderet til 800 mio. pta., og en grund tilhørende Acería de Alava vurderet til 310 mio. pta. Efter de spanske myndigheders opfattelse mere end dækkede de to grunde (1,11 mia. pta.) de to garanterede lån.

Nedenstående tabel giver en oversigt over de forskellige kreditaftaler og deres vilkår:

Aftaledato	Hovedstol (pta.)	Rente (pta.)	Rente- sats (%)	Andre vilkår
<i>1. aftale</i>				
10. juli 1992	444 327 300	211 641 186	10	Faste ydelser på 40 998 011 pta.
8. februar 1993	376 194 873	183 473 133	9	Næsten faste ydelser på mellem 33 og 37 mio. pta. fra 1. 8. 1993
16. februar 1994	372 000 000	154 138 830	9	Ikke længere faste ydelser. 1. forfalds- dato: 30. 6. 1994. 79 % af hovedstolen + renter afdrages fra 30. 6. 1999
<i>2. aftale</i>				
10. marts 1994	465 727 750	197 580 900	9	1. forfaldsdato: 30. 12. 1994. Renter forfalder først 30. 12. 1999. 71 % af hovedstolen afdrages først fra 31. 12. 1998.
3. oktober 1994	469 491 521	205 335 378		Ingen væsentlige ændringer

De spanske myndigheder fastholder, at FOGASA gav lånene i henhold til kongeligt dekret nr. 505/85 af 6. marts 1985 og ministeriel bekendtgørelse af 20. august 1985, der fastsætter detaljerede bestemmelser for anvendelse af artikel 32 i det kongelige dekret, som giver FOGASA bemyndigelse til at underskrive aftaler, der omfatter tilbagebetaling af beløb udbetalt til arbejdstagere.

Efter Kommissionens fortolkning af disse aftaler har FOGASA fuld frihed til at udsætte eller opdele tilbagebetalingerne i op til otte år med en afdragsfri periode på højst seks måneder. De udsatte betalinger tilskrives renter til den såkaldte »lovpligtige rentesats«.

Den lovpligtige rentesats på det tidspunkt, hvor de første aftaler blev underskrevet i 1992 og 1994, var på 9 %, altså den sats, der faktisk anvendtes. Ifølge de spanske myndigheder har virksomhederne overholdt afdragene i henhold til de endelige udgaver af begge kreditaftaler, men der foreligger ikke oplysninger om afdragene i henhold til de tidligere udgaver af aftalerne.

Ophævelse af betalingsstandsningen

Da Kommissionen besluttede at indlede proceduren, mente den, at offentlige kreditors deltagelse i ophævelsen af betalingsstandsningen kunne indebære statsstøtte. Konkret var der tale om socialsikringskassens beslutning om at give afkald på sine rettigheder som privilegeret kreditor, forvaltningen af gælden og socialsikringskassens rolle (sammen med den offentlige bank BCI) i forbindelse med ophævelsen af udlæggene og aflysningen af pantsætningerne i de aktiver, der blev stillet som garanti for udstedelsen af konvertible obligationer, navnlig hvis man tager i betragtning, at gælden til socialsikringskassen efter betalingsstandsningen var oparbejdet af Tubacex, hvilket førte til nye udlæg (der senere blev ophævet), og der måtte indgås en ny aftale om omlægning af denne nye gæld.

Den spanske regering har i forbindelse med sine bemærkninger forelagt oplysninger, der viser, at i henhold til den endelige kreditorliste udarbejdet af de tilsynsmyndigheder, dommeren udpegede i april 1993, var Tubacex' samlede gæld på 16 932 977 026 pta., mens Acería de Alavas gæld var på 3 501 435 639 pta. De privilegerede kreditorer havde tilgodehavender på henholdsvis 2 107 068 319 pta. og 1 065 845 399 pta.; ca. 2,115 mia.

pta. (eller omkring 12,5 % af den samlede gæld) var gæld til offentlige organer, hvoraf den største kreditor var socialsikringskassen. Gælden til socialsikringskassen beløb sig til 1 017 877 003 pta. for Tubacex' og til 129 521 620 pta. for Acería de Alavas vedkommende.

Ifølge de spanske myndigheder har socialsikringskassen til enhver tid opkrævet den lovpligtige rentesats plus

strafrenter for sen betaling i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.

Gælden til socialsikringskassen omfattede dermed tidligere gæld (fra før 1991) med påløbne renter og strafrenter samt gæld fra 1991 (hvor der var pålagt strafrenter) og 1992 indtil betalingsstandsningen. Nedenstående tabel viser en oversigt herover:

(pta.)

	Tubacex	Acería de Alava
<i>Udskudt gæld</i>		
Hovedstol	165 689 700	
Renter	88 748 398	
Strafrenter	50 967 073	
<i>Gæld fra 1991</i>		
Hovedstol	350 203 353	
Strafrenter	58 709 151	
<i>Gæld frem til maj 1992</i>		
Hovedstol	303 559 328	94 376 303
Renter		15 229 747
Strafrenter		19 915 570
I alt	1 017 877 003	129 521 620

Socialsikringskassen tilsluttede sig kreditoraftalen den 30. september 1993, efter at andre kreditorer havde accepteret forslagene i perioden 15. juni-2. september 1993. Som meddelt ved indledningen af proceduren var størstedelen af den gæld, aftalen vedrører, oparbejdet hos private kreditorer. Blandt dem fandtes uidentificerede indehavere af obligationer med et tilgodehavende på 3 621 198 pta. De spanske myndigheder har forelagt detaljerede oplysninger om disse kreditorer, der tyder på, at mindst 85 % af gælden var stiftet hos private kreditorer.

Derfor argumenterer de spanske myndigheder for, at socialsikringskassen ikke spillede nogen væsentlig rolle i aftalen.

Gælden til socialsikringskassen blev indfriet på følgende måde:

(pta.)

	Tubacex	Acería de Alava
Betaling pr. check	227 319 289	28 925 658
Konvertible obligationer (garanterede)	620 530 000	78 960 000
(ikke garanterede)	105 960 000	13 480 000
Gældsbeviser	64 067 714	8 155 962
I alt	1 017 877 003	129 521 620

De spanske myndigheder har meddelt, at Tubacex' obligationer blev solgt i juli 1994, hvorefter socialsikringskassen kunne inddrive en tilsvarende del af sit tilgodehavende (indtægterne var på 772 186 789 pta.). De resterende 64 067 714 pta. forfalder mellem 2005 og 2008 i fire årlige ydelser af samme størrelse.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor socialsikringskassen valgte at give afkald på sine privilegerede rettigheder og acceptere aftalen, oplyser de spanske myndigheder:

- at socialsikringskassen frit kunne vælge at deltage i sådanne aftaler (kongeligt dekret nr. 1517/91) og allerede havde gjort det i lignende situationer
- at status som privilegeret kreditor kun er relativ
- at socialsikringskassen konkluderede, at det med henblik på inddrivelse af pengene ville være bedre at deltage i aftalen end at gøre brug af sine rettigheder,

hvilket kunne have ført til, at begge virksomheder trådte i likvidation med deraf følgende sociale problemer

- at ingen del af gælden blev eftergivet
- at socialsikringskassen håbede, at gælden ville blive indfriet (som det også skete).

Under proceduren blev der også stillet spørgsmålstejn ved socialsikringskassens (og andre offentlige kreditorer som

BEX/BCI og FOGASA) beslutning om at hæve udlægget og aflyse pantsætningerne i Tubacex' aktiver og tillade virksomheden at stille dem som sikkerhed for udstedelse af de konvertible obligationer og på denne måde sikre, at aftalen blev accepteret (der blev givet garanti for 10 mia. pta. af de 11,5 mia., udstedelsen af obligationer omfattede, på denne måde).

Ifølge Kommissionens analyse af de foreliggende oplysninger, var følgende udlæg/pant og aktiver omfattet:

Ejendom	Institution	Ophævelsesdato
243 029 m ² i Amurrio (undtagen Acería de Alava)	BCI	21. 5. 1993
(herunder 69 555 m ² solgt til den baskiske regering)	socialsikringskassen	3. 6. 1993 (del af grunden solgt til den baskiske regering) og 18. 11. 1993 (genindført 25. 1. 1994 for gæld stiftet mellem maj 1992 og maj 1993) ny ophævelse 25. 3. 1994
6 270 m ² i Amurrio	socialsikringskassen	18. 11. 1993
	BCI	18. 11. 1993
50 627,64 m ² i Llodio	BCI	25. 4. 1994
	socialsikringskassen	18. 11. 1993 (genindført 20. 12. 1993 for gæld stiftet mellem maj 1992 og maj 1993; ny ophævelse 24. 3. 1994)
	FOGASA	9. 3. 1994 (erstattet af TTA's og Acería de Alavas grunde)
5 879,66 m ² i Llodio	BCI	25. 4. 1994
	socialsikringskassen	18. 11. 1993 (genindført i december 1993 for gæld stiftet mellem maj 1992 og maj 1993; ny ophævelse 24. 3. 1994)

Den 6. maj 1994 blev de konvertible obligationer udstedt (10 mia. pta. garanteret), og foranstaltningen blev afsluttet med en række prioritetsgarantier i alle ovennævnte aktiver samt en grund i Amurrio på 12 400 m² og retten til at gøre udlæg i aktier i Tubacex Comercial og Acería de Alava (op til et samlet beløb på 3 mia. pta.).

Ifølge de spanske myndigheder kunne pantsætningerne til BCI aflyses, fordi de pågældende lån var blevet indfriet (herunder i 1992 og 1993 et lån på 960 mio. pta., som ikke var omfattet af betalingsstandsningen). Hvad angår ophævelsen af socialsikringskassens udlæg, har de spanske myndigheder erklæret, at kassen i henhold til kreditoraftalens artikel 5 var forpligtet til at ophæve sine udlæg i

den gæld, aftalen omfattede. Desuden blev udlæggene endeligt erstattet af det pant, der blev givet som garanti for udstedelsen af de konvertible obligationer, hvorved socialsikringskassens interesser stadig var beskyttet.

Med hensyn til hvorfor socialsikringskassen bar sig ad, som den gjorde, i betragtning af, at Tubacex havde stiftet ny gæld efter betalingsstandsningen og tvunget socialsikringskassen til igen at gøre visse udlæg (som senere blev ophævet), har de spanske myndigheder forklaret, at disse nye udlæg for gælden fra efter betalingsstandsningen blev erstattet af en overtagelsesgaranti af 22. marts 1994 for alle aktierne i Tubacex Tubos Inoxidables SA (TTI), som havde fået overført alle Tubacex aktiver og passiver med hensyn til fremstilling af rustfri stålør til en netto-

værdi (vurderet af en uafhængig ekspert) på over 2,5 mia. pta., og dermed mere end nok til at dække gælden.

Endelig har de spanske myndigheder med hensyn til omlægningen af gælden efter betalingsstandsningen oplyst, at i henhold til den generelle lov om social sikring

vedtaget ved kongeligt dekret nr. 1517/91 af 11. oktober 1991 kan socialsikringskassen vedtage udsættelse af indfrielse og tilbagebetaling i rater under anvendelse af den lovpligtige rentesats. Henholdsvis den 25. marts 1994 og den 12. april 1994 blev de to aftaler med Acería de Alava og Tubacex underskrevet. Der var tale om følgende vilkår:

	Hovedstol (pta.)	Rentesats (%)	Andre vilkår
Acería de Alava	274 409 604	9	Indfrielse over fem år med voksende månedlige ydelser; 51 % af kapitalen forfalder først efter fem år
Tubacex	1 409 957 329	9	

Ud over at kommentere de aspekter, der blev undersøgt som led i proceduren, besvarede den spanske regering de bemærkninger, der var fremsat af tredjemand, om at virksomheden havde modtaget anden støtte, ved at påpege, at disse spørgsmål ikke var omfattet af proceduren, og fastholde, at der ikke var givet nogen yderligere støtte. Mere konkret insisterede de spanske myndigheder på, at udgifterne til rationaliseringsforanstaltningerne, som f.eks. nedskæring af arbejdsstyrken, var blevet finansieret med virksomhedens egne midler (kapitalforøgelsen på 2,251 mia. pta. i december 1993 og salget af aktiver). Desuden mindede den spanske regering om, at selv om den baskiske regering overvejede muligheden af at yde Tubacex social støtte i forbindelse med en mere gennemgribende omstrukturering af Tubacex, Tubos Reunidos og Productos Tubulares, var der endnu ikke truffet nogen beslutning herom. Endelig afviste den spanske regering beskyldningerne om, at TTI skulle have modtaget ulovlig støtte.

På baggrund af de foreliggende oplysninger accepterer Kommissionen, at de supplerende bemærkninger fra interesserede tredjemænd ikke er omfattet af proceduren, og at der i øjeblikket ikke er tilstrækkelig begrundelse for at foretage yderligere undersøgelser, eftersom de ikke er tilstrækkeligt underbyggede.

V

Kommissionen skal tage stilling til, om de forskellige aspekter, som er omfattet af proceduren, indeholder statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien. På baggrund af de foreliggende oplysninger er Kommissionens vurdering følgende:

Salget af en grund til den baskiske regering

Eftersom pantsætningerne til BCI og socialsikringskassens udlæg kunne ophæves som følge af, at den tilsvarende gæld var indfriet eller omfattet af andre garantier, og salget blev godkendt af tilsynsmyndighederne (der navnlig

repræsenterer kreditorernes interesser), kan Kommissionen acceptere, at dette aspekt af salget ikke indeholder statsstøtte.

Hvad angår den endelige salgspris, blev der beklageligvis ikke afholdt et offentligt udbud, der kunne have fjernet enhver tvivl om, hvorvidt salgsprisen svarede til markedsprisen. På baggrund af de forskellige dokumenter, der viser vurderinger af grunden til over den opnåede pris, finder Kommissionen imidlertid, at der er tilstrækkelig grund til at konkludere, at prisen ikke lå over, og endda måske under, markedsprisen. Dermed konkluderer den, at virksomheden ikke fik nogen utilbørlig økonomisk fordel, og at den opnåede pris ikke indeholder noget element af statsstøtte.

Lånene fra FOGASA

Som understreget ved indledningen af proceduren er der intet at indvende mod FOGASA's indgreb, eftersom det imødekom arbejdstagernes retmæssige anmodninger om lønninger, de ellers ikke ville have modtaget. I den henseende indeholdt aftalerne ikke statsstøtte. Indgrebet var i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 3, litra j). Ikke desto mindre udgør de omkostninger, der blev dækket, en del af en virksomheds normale driftsomkostninger, og i princippet er det virksomheden selv, der skal dække dem med sine egne midler. Ethvert statsligt bidrag til dækning af disse omkostninger må betragtes som støtte, hvis virksomheden får en økonomisk fordel derved, uanset om udbetalingen foretages direkte til virksomheden eller kanaliseres til arbejdstagerne gennem et offentligt organ.

Som påpeget i afsnit IV er den rentesats, der skal anvendes i henhold til begge aftaler, den lovpligtige, dvs. 9 %. Ved afgørelsen af, om denne rentesats svarer til de normale markedsvilkår, har Kommissionen i lignende sager, der også vedrørte lån fra FOGASA, f.eks. i Kommissionens beslutning 91/1/EØF (1) og i statsstøttesag C 56/94 (2), sammenlignet denne rentesats med den gennemsnitlige rentesats, de private banker i Spanien har anvendt for lån med en løbetid på over tre år.

(1) EFT nr. L 5 af 8. 1. 1991, s. 18.

(2) EFT nr. L 298 af 22. 11. 1996, s. 14.

Ifølge statistikker offentliggjort af Banco Central var den gennemsnitlige rentesats, der anvendtes af private banker for lån med en løbetid på over tre år i den pågældende periode følgende: 1992: 17,28 %; 1993: 16,19 %; 1994: 12,51 %. Disse satser ligger betydeligt over satserne i aftalerne, især den første. De øvrige lånevilkår (den tydelige omlægning af det første lån (der antagelig skyldes restancerne i forhold til den oprindelige version) og størstedelen af afdragene på hovedstolen og rentebetalingerne, der i begge aftaler tilsyneladende er tilrettelagt med henblik på til sidst at få virksomheden på fode igen) svarede heller ikke til lån, der gives på normale markedsvilkår, navnlig ikke hvis man tager i betragtning, at gælden var garanteret med et pant i en grund, samt at FOGASA ville have været privilegeret kreditor i tilfælde af konkurs eller andre økonomiske vanskeligheder.

Det må derfor konkluderes, at aftalerne indeholdt statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien, samt at støtten var ulovlig (ikke anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med henholdsvis EF-traktatens artikel 93, stk. 3, og artikel 6 i fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien). Det er vanskeligt at fastsætte det nøjagtige omfang af den ulovlige støtte, som transaktionen indebærer, men den svarer mindst til den finansielle fordel som følge af den lavere rente, som gjaldt fra det øjeblik, hvor lånene oprindeligt blev ydet.

Ophævelsen af betalingsstandsningen

På baggrund af de oplysninger, Kommissionen har adgang til, kan den konkludere, at betalingsstandsningen i juni 1992 og dens ophævelse i oktober 1993 var i overensstemmelse med de almindeligt gældende regler i Spanien for insolvens. Der er heller ingen tvivl om, at de offentlige kreditorer, herunder socialsikringskassen, var i mindretal, og at deres accept af kreditoraftalen fulgte efter de private kreditorens med henblik på en delvis eftergivelse af gælden gennem udstedelse af konvertible obligationer. Selv om socialsikringskassen var privilegeret kreditor og ikke var forpligtet til at tilslutte sig aftalen (der blev undertegnet i overensstemmelse med gældende lovgivning), kunne den give afkald på sine privilegerede rettigheder og tilslutte sig aftalen. Kommissionen skal bemærke, at socialsikringskassens beslutning ikke synes at have påvirket de private kreditorens beslutning om at godkende aftalen og ikke indeholdt nogen eftergivelse eller reduktion af den udestående gæld, der i mellemtiden er blevet næsten fuldstændig indfriet, dels kontant, dels gennem salg af konvertible obligationer.

Ophævelsen af socialsikringskassens udlæg synes at have været en nødvendig følge af undertegnelsen af aftalen snarere end et initiativ med henblik på at lette indgåelsen

af aftalen. Det ser desuden ud til, at pantsætningerne til BCI også kunne hæves, fordi de pågældende lån var blevet indfriet.

Kommissionen konkluderer derfor, at de offentlige kreditorens og mere konkret socialsikringskassens indgreb er i overensstemmelse med de almindeligt gældende regler og således ikke gav Tubacex nogen økonomisk fordel, hvorfor der ikke var tale om statsstøtte.

Spørgsmålet om, hvorfor socialsikringskassen handlede, som den gjorde, da der var stiftet gæld efter betalingsstandsningen, er ligeledes blevet besvaret tilfredsstillende. Ikke desto mindre synes forvaltningen af denne gæld i form af omlægningsaftalen ikke at have svaret til markedsvilkårene, selv om den gældende lovgivning var overholdt. Som allerede bemærket i forbindelse med FOGASA var de private bankers gennemsnitlige rentesats for lån med en løbetid på over tre år på det tidspunkt, hvor omlægningen blev aftalt (1994), ifølge statistikker fra Banco Central på 12,51 %, hvilket skal sammenlignes med den anvendte lovpligtige rente på 9 %. Det må derfor i overensstemmelse med det princip, der blev fulgt i FOGASA's tilfælde, konkluderes, at omlægningen indeholder statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien, som er ulovlig, idet den ikke blev anmeldt til Kommissionen. Som i tilfældet med lånene fra FOGASA er det vanskeligt at fastsætte det nøjagtige omfang af den ulovlige støtte, men den svarer mindst til den økonomiske fordel som følge af renten på 9 % i henhold til omlægningsaftalerne.

VI

Efter at have fastslået at låneaftalerne med FOGASA og omlægningen af gælden til socialsikringskassen efter betalingsstandsningen indeholder ulovlig statsstøtte, skal Kommissionen tage stilling til, om den er forenelig med fællesmarkedet.

Eftersom Acería de Alava er omfattet af EKSF-traktatens artikel 80, da virksomheden fremstiller produkter, der er opført på listen i bilag I til nævnte traktat, finder bestemmelserne i denne traktat og i fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien anvendelse på ovennævnte foranstaltninger, i det omfang de var til fordel for virksomheden.

EKSF-traktatens artikel 4, litra c), forbyder tilskud eller anden støtte i en hvilken som helst form. Fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien, der blev vedtaget efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet i henhold til EKSF-traktatens artikel 95 som undtagelse for det generelle forbud i traktatens artikel 4, litra c), åbner mulighed for at betragte visse former for støtte som forenelige med fællesmarkedet; det drejer sig om støtte til

forskning og udvikling (artikel 2), støtte til miljøbeskyttelse (artikel 3), støtte til lukning (artikel 4) og regional investeringsstøtte ydet i henhold til generelle støtteordninger i bestemte områder i EF, hvoraf ingen ligger i Spanien (artikel 5). Driftsstøtte er ligesom rednings- og omstrukturingsstøtte forbudt. De pågældende indgreb falder derfor ikke ind under nogen af de tilladte støttekategorier.

På den anden side falder foranstaltningerne til fordel for Tubacex ind under EF-traktatens artikel 92 og 93, fordi der er tale om aktiviteter, der ikke er omfattet af EKSF-traktaten (produktion af sømløse rør af rustfrit stål). Som bemærket ved indledningen af proceduren skal medlemsstaterne på forhånd anmelde alle de støtteordninger til Kommissionen, der vedrører sømløse rør, i overensstemmelse med rammebestemmelserne for statsstøtte til visse jern- og stålsektorer, der ikke er omfattet af EKSF-traktaten⁽¹⁾, et dokument, der er udarbejdet i erkendelse af den særlig følsomme konkurrencesituation inden for de stålsektorer, der ikke er omfattet af EKSF-traktaten, og den nære forbindelse mellem første forarbejdning af stål og jern- og stålindustrien, eftersom støtte til stålkoncerners datterselskaber i sidste ende vil kunne komme EKSF-aktiviteter til gode, og dermed få virkninger for støttepolitikken for EKSF-industrien.

EF-traktatens artikel 92, stk. 1, fastslår princippet om, at bortset fra de i traktaten hjemlede undtagelser er statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Som Kommissionen understregede ved indledningen af proceduren, er der tale om samhandel mellem medlemsstaterne med de produkter, Tubacex fremstiller, således at enhver støtte til virksomheden vil styrke dens stilling over for konkurrenterne og dermed påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen.

I betragtning af karakteren af og målet med den pågældende støtte kan de undtagelser fra princippet i artikel 92, stk. 1, der er fastsat i samme artikels stk. 2, ikke anvendes i den foreliggende sag.

Ifølge EF-traktatens artikel 92, stk. 3, kan bestemte kategorier af støtte betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Hvad angår undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra a), kan den provins, hvor virksomheden ligger, ikke komme i betragtning med hensyn til denne form for støtte, og de spanske myndigheder har under alle omstændigheder

ikke anmodet om anvendelse af denne undtagelse. Undtagelsen i samme artikels stk. 3, litra b), er ligeledes klart uanvendelig, eftersom formålet med støtten ikke var at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den spanske økonomi.

Artikel 92, stk. 3, litra c), indeholder en undtagelse for »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene«, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Støtten til Tubacex kunne opfattes som støtte til en kriseramet virksomhed i betragtning af Tubacex' finansielle situation på støtte-tidspunktet og dermed vurderes efter denne bestemmelse.

Kommissionen mener, at støtte til kriserammede virksomheder indebærer en stor risiko for at overføre beskæftigelses- og arbejdsmarkedsmæssige problemer fra én medlemsstat til en anden. Denne form for støtte bliver et middel til at forhindre, at markedskræfterne får de normale konsekvenser, dvs. at de ikke-konkurrencedygtige virksomheder forsvinder i forbindelse med tilpasningen til ændringerne af konkurrencevilkårene. Samtidig kan støtten ændre samhandels- og konkurrencevilkårene ved at påvirke støttemodtagernes prispolitik, så de vælger at benytte sig af dumpingpriser for at blive på markedet.

Kommissionen har derfor efterhånden fastlagt visse retningslinjer i forbindelse med vurdering af støtte til kriserammede virksomheder, jf. ottende beretning om konkurrencepolitikken (nr. 227) og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriserammede virksomheder⁽²⁾. Støtten skal begrænses til det niveau, der er påkrævet, for at virksomheden kan fortsætte, indtil der er truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at genoprette dens rentabilitet, og støtten skal være betinget af iværksættelse af en sund omstruktureringsplan, der gør det muligt at genoprette virksomhedens rentabilitet på lang sigt, herunder foranstaltninger som nedskæring af kapaciteten for at opveje de negative følger for konkurrenterne (især inden for sektorer med overkapacitet, som i det foreliggende tilfælde).

De spanske myndigheder har ikke forsøgt at påvise, at foranstaltningerne indeholder rednings- eller omstrukturingsstøtte, og der er under ingen omstændigheder forelagt bevis for, at der er udarbejdet en omstruktureringsplan eller en plan for begrænsning af Tubacex' tilstedeværelse på markedet. Det er således klart, at det eneste formål med støtten var at give virksomheden mulighed for at fortsætte driften.

⁽¹⁾ EFT nr. C 320 af 13. 12. 1988, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

VII

Det må derfor konkluderes, at støtten til Tubacex og virksomhedens datterselskab Acería de Alava i form af to lån fra FOGASA og omlægningen af gælden til socialsikringskassen efter betalingsstandsningen er ulovlig, da den blev givet uden forudgående anmeldelse til Kommissionen i strid med fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien og artikel 93, stk. 3, samt uforenelig med fællesmarkedet, eftersom:

- støtten til Acería de Alava er uforenelig med fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien og dermed med EKSF-traktatens artikel 4, litra c)
- støtten til Tubacex er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92.

Da støtten er ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, skal den tilbagebetales og dens økonomiske følger fjernes for at genetablere den oprindelige situation —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De foranstaltninger, Kongeriget Spanien traf til fordel for Compañía Española de Tubos por Extrusión SA (Tubacex) og Acería de Alava, indeholdt elementer af ulovlig statsstøtte og er uforenelige med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92 og beslutning nr. 3855/91/EKSF, eftersom den anvendte rentesats var lavere end den gældende markedsrente. Der er tale om følgende foranstaltninger:

- 1) den kreditaftale, der blev indgået den 10. juli 1992 mellem Fondo de Garantía Salarial (FOGASA), Tubacex og Acería de Alava, om en hovedstol på i alt 444 327 300 pta., ændret ved aftaler af 8. februar 1993 og 16. februar 1994 (der omfattede en hovedstol på henholdsvis 376 194 872 pta. og 372 000 000 pta.)
- 2) den kreditaftale, der blev indgået den 10. marts 1994 mellem FOGASA, Tubacex og Acería de Alava, om en hovedstol på i alt 465 727 750 pta., ændret ved aftale af 3. oktober 1994 om en hovedstol på i alt 469 491 521 pta.
- 3) den aftale, der blev indgået den 25. marts 1994 mellem socialsikringskassen (Seguridad Social) og Acería de Alava, om omlægning af gæld på 274 409 604 pta.

- 4) den aftale, der blev indgået den 12. april 1994 mellem socialsikringskassen og Tubacex, om omlægning af gæld på 1 409 957 329 pta.

Artikel 2

Kongeriget Spanien fjerner de støtteelementer i foranstaltningerne, der er indeholdt i de i artikel 1 nævnte foranstaltninger, ved at trække dem tilbage eller anvende den normale markedsrente med virkning fra det tidspunkt, hvor FOGASA oprindeligt ydede lånene, og hvor omlægningen af gælden til socialsikringskassen efter betalingsstandsningen blev bevilget, og kræver det beløb tilbagebetalt, der svarer til forskellen mellem denne rentesats og den rentesats, der faktisk blev anvendt frem til datoen for støttens ophør.

Dette beløb tilbagebetales i overensstemmelse med de i spansk lovgivning gældende procedurer og bestemmelser og skal omfatte de påløbne renter. Som rentesats anvendes den normale markedsrente, der er nævnt i foregående stykke, og som beregnes fra den dato, hvor støtten blev ydet, til datoen for den faktiske tilbagebetaling.

Artikel 3

De øvrige aspekter, der er omfattet af proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, og artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF, dvs. salget af en grund til den baskiske regering og offentlige organers (i dette tilfælde socialsikringskassen) deltagelse i ophævelsen af betalingsstandsningen, indeholder ikke statsstøtte, og proceduren kan derfor afsluttes.

Artikel 4

Spanien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, Spanien har truffet for at efterkomme den.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Hans VAN DEN BROEK

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. december 1996

om særligt EU-tilskud til udryddelse af Newcastle disease i Portugal

(Kun den portugisiske udgave er autentisk)

(97/22/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26.
juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest
ændret ved Kommissionens beslutning 94/370/EF ⁽²⁾,
særlig artikel 3, stk. 3 og artikel 4, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Der forekom udbrud af Newcastle disease i Portugal i
1995; forekomsten af denne sygdom er en alvorlig fare for
fjerkræbestanden i EU, og for at bidrage til hurtigst
muligt at udrydde sygdommen har EU mulighed for at
yde kompensation for de opståede tab;

så snart forekomsten af Newcastle disease blev officielt
bekræftet, traf de portugisiske myndigheder passende
foranstaltninger, herunder de i artikel 3, stk. 2, i beslut-
ning 90/424/EØF nævnte foranstaltninger; de portu-
gisiske myndigheder indberettede disse foranstaltninger;

betingelserne for EU-tilskud er opfyldt;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For de udbrud af Newcastle disease, der forekom i 1995,
kan Portugal opnå EU-tilskud. EU-tilskuddet udgør:

- 50 % af de af Portugal afholdte udgifter til erstatning
til ejerne for henholdsvis slagtning og i givet fald
destruktion af fjerkræ og fjerkræprodukter
- 50 % af de af Portugal afholdte udgifter til rengøring
og desinfektion på bedrifter og af materiel
- 50 % af de af Portugal afholdte udgifter til erstatning
til ejerne for destruktion af forurenede foder og konta-
minerede materialer.

Artikel 2

1. EU-tilskuddet ydes mod forelæggelse af bilag.
2. De i stk. 1 omhandlede bilag fremsendes af Portugal
senest seks måneder efter meddelelsen af denne beslut-
ning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 31.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. december 1996

om særligt EU-tilskud til udryddelse af Newcastle disease i Danmark

(Kun den danske udgave er autentisk)

(97/23/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26.
juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest
ændret ved Kommissionens beslutning 94/370/EF ⁽²⁾,
særlig artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Der forekom udbrud af Newcastle disease i Danmark i
1995; forekomsten af denne sygdom er en alvorlig fare for
fjerkræbestanden i EU, og for at bidrage til hurtigst
muligt at udrydde sygdommen har EU mulighed for at
yde kompensation for de opståede tab;

så snart forekomsten af Newcastle disease blev officielt
bekræftet, traf de danske myndigheder passende foran-
staltninger, herunder de i artikel 3, stk. 2, i beslutning
90/424/EØF nævnte foranstaltninger; de danske myndig-
heder indberettede disse foranstaltninger;

betingelserne for EU-tilskud er opfyldt;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For de udbrud af Newcastle disease, der forekom i 1995,
kan Danmark opnå EU-tilskud. EU-tilskuddet udgør:

- 50 % af de af Danmark afholdte udgifter til erstatning
til ejerne for henholdsvis slagtning og i givet fald
destruktion af fjerkræ og fjerkræprodukter
- 50 % af de af Danmark afholdte udgifter til rengøring
og desinfektion på bedrifter og af materiel
- 50 % af de af Danmark afholdte udgifter til erstatning
til ejerne for destruktion af forurenede foder og konta-
minerede materialer.

Artikel 2

1. EU-tilskuddet ydes mod forelæggelse af bilag.
2. De i stk. 1 omhandlede bilag fremsendes af
Danmark senest seks måneder efter meddelelsen af denne
beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Danmark.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 31.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. december 1996

om femte ændring af beslutning 95/32/EF om godkendelse af det østrigske program for gennemførelse af artikel 138 i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(97/24/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende vilkårene for Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 138, og

ud fra følgende betragtninger:

Den 8. november 1994 gav Østrig i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 143 Kommissionens meddelelse om det østrigske program for gennemførelse af støtteforanstaltninger under artikel 138 for en række produkter for perioden 1995-1999;

dette program, ændret ved skrivelse af 16. december 1994, blev godkendt ved Kommissionens beslutning 95/32/EF ⁽¹⁾; denne beslutning blev ændret ved Kommissionens beslutning 95/209/EF ⁽²⁾, 95/416/EF ⁽³⁾, 96/38/EF ⁽⁴⁾ og 96/140/EF ⁽⁵⁾;

ved skrivelse af 29. oktober 1996 anmodede Østrig i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 143 Kommissionen om tilladelse til at foretage en yderligere ændring af nævnte program; anmodningen blev ændret ved skrivelse af 3. december 1996;

anmodningen vedrører støtte til forskellige former for frugt og grøntsager for 1996 og fremefter; det fastsættes i

beslutning 96/38/EF, at for frugt og bestemte grøntsager kan de maksimale støttesatser for 1996 og fremefter bedst fastlægges på et senere stadium; anmodningen om støtte for alle produkter er i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens bestemmelser, særlig artikel 138; støtten har form af arealbaseret støtte, på linje med principperne i reformen af den fælles landbrugspolitik og kan således betragtes som relevant —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 95/32/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Østrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 43 af 25. 2. 1995, s. 53.

⁽²⁾ EFT nr. L 131 af 15. 6. 1995, s. 34.

⁽³⁾ EFT nr. L 242 af 11. 10. 1995, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 10 af 13. 1. 1996, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 32 af 10. 2. 1996, s. 33.

BILAG

(Østrigske schilling)

Produkt	Maksimumsstøttesats for produkter produceret i hvert af nedenstående år					
	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Markafgrøder ⁽¹⁾	3 700/ha	65 % af 1995- satsen	40 % af 1995- satsen	15 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen
Foderkorn	2 400/ha					
Hård hvede	6 000/ha					
Proteinafgrøder	2 400/ha					
Oliehør	6 000/ha					
Jordudtagning:						
— normal	1 000/ha					
— fornyelige råstoffer	2 000/ha					
Komælk:	1 070/ton					
Kartofler til stivelsesfremstilling ⁽²⁾ :						
— priskategori A1	362/ton					
— priskategori A2	362/ton					
— priskategori B	200/ton					
Humle	8 500/ha					
Fedesvin	80/dyr	90 % af 1995- satsen	80 % af 1995- satsen	70 % af 1995- satsen	60 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen
Søer	1 400/dyr					
Søer under ydelsesafprøvning	2 500/dyr					
Ungkvæg	3 000/dyr					
Slagtekyllinger	1,10/dyr					
Kalkuner	5,00/dyr					
Kyllinger	0,08/dyr					
Forældredyr til fedning	2,30/dyr					
Hønniker	7,50/dyr					
Æglæggere	63,40/dyr					
Læggekyllinger	2,40/dyr					
Foderplantefrø ⁽³⁾ :						
— Blodkløver, rødkløver	4 951/ha	80 % af 1995- satsen	50 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen
— Lucerne	6 144/ha					
— Fransk rajgræs	5 481/ha					
— Guldhavre	8 500/ha					
— Engrævehale	8 500/ha					
— Hundegræs	5 195/ha					
— Timothe, rottehale	4 715/ha					
— Engsvingel	4 924/ha					
— Italiensk rajgræs	3 480/ha					
— Hybrid rajgræs	3 192/ha					
— Californisk blåklokke	7 500/ha					
— Poa alpina	8 500/ha					

(Østrigske schilling)

Produkt	Maksimumsstøttesats for produkter produceret i hvert af nedenstående år					
	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Andre frø:						
— Storførøede grøntsagsfrø (*)	6 000/ha	65 % af 1995- satsen	40 % af 1995- satsen	15 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen	0 % af 1995- satsen
— Foderraps	6 500/ha					
— Blomsterfrø	6 000/ha					
Urter, lægeplanter og andre småplanter (*)	6 000/ha	se nedenfor				
Græskar:						
— tyk skal	6 000/ha					
— tynd skal	4 700/ha					
Andre grøntsager til forarbejdning	13 200/ha (*)					
Andre grøntsager, ikke til forarbejdning:						
— frilands	35 400/ha (*)					
— andre:						
— høj tæthed	480 000/ha (*)					
— lav tæthed	142 000/ha (*)					
Kernefrugter	25 900/ha (*)	se ovenfor	61,5 % af 1996- satsen	23,1 % af 1996- satsen	0 % af 1996- satsen	0 % af 1996- satsen
Andre frugter	31 000/ha (*)					
Frugt						
— Jordbær FM						
— Jordbær SPF						
— Kirsebær						
— Abrikoser						
— Ferskner						
— Ribs FM						
— Ribs VA						
— Dessertæbler						
— Dessertpærer						
— Sure kirsebær						
— Blommer						
Grøntsager (bortset fra græskar)						
— Peberrod FL (VA)						
— Peberrod GH, FH						
— Broccoli FL (GH, FH, VA)						
— Kinakål FL, GH, FH, VA						
— Icebergsalat FH, GH						
— Icebergsalat FL (VA)						
— Endivie FL (VA)						
— Endivie GH, FH						
— Havebønner FL						
— Havebønner GH, FH						
— Havebønner VA						
— Ærter VA						
— Ærter FL, GH, FH						

(Østrigske schilling)

Produkt	Maksimumsstøttesats for produkter produceret i hvert af nedenstående år					
	1995	1996	1997	1998	1999	2000
— Agurker FL		34 100/ha				
— Agurker GH, FH (9-13) (?)		209 000/ha				
— Agurker GH, FH (14-18) (?)		326 600/ha				
— Agurker GH, FH (19-23) (?)		457 200/ha				
— Agurker GH, FH (24-28) (?)		653 200/ha				
— Agurker GH, FH (> 29) (?)		979 750/ha				
— Agurker VA		66 850/ha				
— Salat GH, FH		173 900/ha				
— Salat FL (VA)		74 000/ha				
— Blomkål FL (GH, FH)		45 400/ha				
— Blomkål VA		36 100/ha				
— Gulerødder GH, FH		47 850/ha				
— Gulerødder FL		23 000/ha				
— Gulerødder VA		21 700/ha				
— Kål FL (GH, FH, VA)		45 900/ha				
— Kålrabi FL (VA)		72 300/ha				
— Kålrabi GH, FH		179 250/ha				
— Rosenkål FL (GH, FH, VA)		50 850/ha				
— Paprika VA		42 650/ha				
— Paprika FL		101 050/ha				
— Paprika GH, FH (16-19) (?)		168 400/ha				
— Paprika GH, FH (20-23) (?)		264 650/ha				
— Paprika GH, FH (24-27) (?)	se nedenfor	360 850/ha	61,5 % af 1996- satsen	23,1 % af 1996- satsen	0 % af 1996- satsen	0 % af 1996- satsen
— Paprika GH, FH (28-31) (?)		384 900/ha				
— Paprika GH, FH (> 32) (?)		457 100/ha				
— Radiser FH, GH		225 750/ha				
— Radiser FL (VA)		85 850/ha				
— Rødbeder FL (GH, FH)		55 900/ha				
— Rødbeder VA		17 100/ha				
— Rødkål FL (GH, FH)		48 450/ha				
— Rødkål VA		26 200/ha				
— Hvidløg FL (VA)		157 750/ha				
— Hvidløg GH, FH		690 100/ha				
— Selleri FL (GH, FH)		65 450/ha				
— Selleri VA		38 450/ha				
— Spinat FL (GH, FH)		76 800/ha				
— Spinat VA		10 150/ha				
— Tomater FL		88 450/ha				
— Tomater GH, FH (16-19) (?)		210 900/ha				
— Tomater GH, FH (20-23) (?)		295 300/ha				
— Tomater GH, FH (24-27) (?)		379 650/ha				
— Tomater GH, FH (28-31) (?)		464 000/ha				
— Tomater GH, FH (> 32) (?)		548 400/ha				
— Hvidkål FL (GH, FH)		47 700/ha				
— Hvidkål VA		20 150/ha				
— Løg FL (GH, FH, VA)		33 250/ha				

FM Produkt til markedet for friske produkter
Spf Selvplukning
FL Frilands
GH Væksthus
FH Dyrket i tunnel
VA Til forarbejdning

- (¹) Undtagen foderkorn, hård hvede, proteinafgrøder, olieør, kartofler til stivelsesfremstilling, alle frøplanter, frugt og grøntsager, urter, lægeplanter og andre småplanter.
- (²) Baseret på et stivelsesindhold på 18 %.
- (³) Østrig træffer de fornødne skridt til at sikre, at mængderne af frø, som der ydes støtte for af hver art, i gennemsnit på årsbasis ikke overstiger dem, der blev registreret i normale år inden tiltrædelsen.
- (⁴) Undtagen grøntsagsfrø, som der allerede ydes støtte til efter forordning (EØF) nr. 1765/92 og (EØF) nr. 762/85.
- (⁵) Begrænset til de afgrøder, som i 1994 var berettigede til en fast præmie på mindst 6 000 østrigske schilling/ha, men der kan ikke ydes støtte til konfekturesolsikkefrø (gestreiftsamige Sonnenblumen).
- (⁶) Vejet gennemsnit: støttesatsen for det enkelte produkt fastlægges, så gennemsnittet overholdes. I denne forbindelse skal de østrigske myndigheder sikre, at støtten for intet produkt overstiger subventionsnedsættelsen siden 1994.
- (⁷) Dyrkningsperiode i uger.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets direktiv 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 162 af 1. juli 1996)

Side 2, artikel 4, stk. 1, nr. ii), sidste linje:

i stedet for: •1. juli 1997•

læses: •1. januar 1997•
